

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Sławomir Dudek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

sprawy z powództwa D. D. (1)

przeciwko A. T.

o wynagrodzenie

1.umarza postępowanie w sprawie w zakresie kwoty (...)

2.oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3.zasądza od D. D. (2) na A. T. kwotę 900,00(dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

4. przyznaje pełnomocnikowi powoda z urzędu radcy prawnemu B. D. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w P. T.. kwotę(...) złotych tytułem wynagrodzenia za reprezentację powoda D. D. (2) z urzędu.

IVP 177/14 UZASADNIENIE

D. D. (1) pozwem z dnia 21.X.14r. wniósł o zasądzenie od A. T. kwoty 4.158.00zł z odsetkami od maja 2014r. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że rozpoczął pracę u pozwanego 29.III.13r. na stanowisku kierowcy. Pracował w kraju i zagranicą. Pensje oraz diety otrzymywał do końca kwietnia, a od maja pracodawca zaprzestał wypłacania i wynagrodzenia i diet. Pracodawca tłumaczył to trudnościami finansowymi. Ale wynagrodzenie powoda to również 40gr za przejechany kilometr.

Sąd wydał w dniu 23.X.14r. w sprawie (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu A. T., aby zapłacił na rzecz powoda D. D. (1) kwotę 4.158.00zł z odsetkami od 31.V.14r.

Sprzeciw od tego nakazu wniósł pozwany A. T.. Wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że warunki zatrudnienia powoda nie określały wynagrodzenia za przejechane kilometry. Podniósł nadto, że powód nie wskazał żadnych dowodów na poparcie swych twierdzeń. Natomiast pozwany wypłacał wynagrodzenie zgodnie z

obowiązującymi zasadami i umową o pracę. Wypłat dokonywał na konto powoda bądź też do rąk powoda, gdy ten o to prosił. Wypłaty powód potwierdzał podpisami na listach płac.

W toku procesu strona powodowa potwierdziła otrzymanie przelewu na kwotę 500.00zł w październiku 2014r. oraz wypłatę 686.03zł i o te kwoty ograniczyła roszczenie. Kwota żądana to 2.972.00zł. (k-68).

W piśmie procesowym z dnia 1.VII.15r. powód wskazał, że brak wypłaty wynagrodzenia za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2014r.(k-101). Kwoty tych wynagrodzeń powód określił na rozprawie w dniu 15.I.16r. I tak za lipiec żądał kwoty 1.386.00zł, za sierpień 886.00zł, bo z kwoty należnej 1,386.00zł otrzymał 500.00zł, za wrzesień 700.00zł, gdyż otrzymał 686.00zł.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Pozwany prowadzi firmę transportową. Powód był u niego zatrudniony na stanowisku kierowcy od 2013r. W umowie o pracę i w aneksie do umowy z 28.III.14r. wynagrodzenie powoda zostało określone na 1.680.00zł oraz dodatki – ryczałty za pracę w porze nocnej -100.00zł, za dyżury 50% i 100% oraz za nadgodziny 300.00zł (dowód umowa o pracę, aneks k-4,20).

Powód D. D. (1) miał wypłacane zaliczki na konto i były to kwoty przeznaczone na zakup paliwa i inne płatności, jakich kierowcy musieli dokonywać w trasach. Miał też wypłacane kwoty wynagrodzenia na konto. W zasadzie kwoty wpłacane na konto były opisywane, tj, wskazane były tytuły ich wpłat, a więc zaliczka na paliwo, wynagrodzenie itd. (dowód : transakcje k-76-80v, 83-89v, 90v-97v).

Powód podpisywał także wypłaty wynagrodzeń na listach płac. Nie były to wynagrodzenia zasadnicze, ale również dodatki. Na listach płac kwoty potwierdzone przez powoda były wyższe od wynagrodzenia zasadniczego powoda. Powód pokwitował wynagrodzenia : za czerwiec 2014r.-2.039.79zł, za lipiec 2014r.-1.404.40zł, za sierpień 2014r.-1.386.33zł, za wrzesień 2014r.-1.386.33zł (k-30-33). Na liście za październik 2014r. jest przy nazwisku powoda jest wpis o odmowie podpisu (k-34). Kwota została wpłacona na konto powoda (k-35).

W firmie pozwanego wystąpiły zatory płatnicze około połowy 2014r. Kierowcy mieli wypłacane wynagrodzenia w różnych kwotach z pewnymi opóźnieniami. Pozwany wynagrodzenia wypłacał z ;pomocą swej żony, ona przygotowywała dokumenty do wypłat (dowód : zeznania świadka W. T. k-69).

Powód pokwitował otrzymanie wynagrodzeń za sporne miesiące za wyjątkiem września 2014r. Jednak kwota za ten miesiąc 679.03 zł została wpłacona na konto, co powód potwierdził.

Powód otrzymał także przelewy na kwoty : 500.00zł dnia 2.VII.14r., 1.000.00zł dnia 16.VII.14r. 300.00zł dnia 16,VIII,14r, 200.00zł dnia 2.IX.14r.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, iż nie otrzymał wynagrodzenia za miesiące lipiec-wrzesień 2014r. Powód w pozwie domagał się wynagrodzenia, osobną sprawą są jego żądania z tytułu diet, o które to roszczenie wystąpił odrębnym pozwem. W toku procesu zostały złożone do akt dokumenty potwierdzające dokonywanie na rzecz powoda wpłat na konto oraz wypłat wynagrodzeń .

Powód od miesiąca września 2014r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, a więc zasiłek chorobowy wypłacał mu ZUS, pozwany zatrudniał tylko 3 pracowników. W sprawie zostało udowodnione, że pozwany miał problemy w terminowym wypłacaniu wynagrodzenia pracownikom. Zostało także udowodnione, że na konto powoda dokonano wpłat różnych kwot, a kwoty zaliczek na paliwo, czy opłaty zagranicznych tras były opisane szczegółowo w przelewach. Wynagrodzenie było opisywane jako zaliczka na wynagrodzenia. Kwoty wpłacone na konto powoda od lipca do września 2014r. nie mogą być traktowane inaczej niż wpłacone z tytułu wynagrodzenia. Powód nie kwestionuje tych wpłat, nie daje także żadnego wytłumaczenia z jakiego tytułu innego niż wynagrodzenie pozwany dokonał tych wpłat

na jego konto. Należy także uwzględnić, że to innym pozwem powód domaga się rozliczenia diet. Dlatego te wpłaty nie mogą także być przyjęte za rozliczenia z tytułu diet.

Sąd jest daleki od przyjęcia, że kierowca w transporcie międzynarodowym pracuje za wynagrodzenie oscylujące wokół wynagrodzenia minimalnego. Jest oczywistym, że kierowcy wykonujący swoją pracę „w drodze”, nieobecni w domu pracują za kwoty odbiegające od tych, jakie mają wpisane na umowach o pracę. Właściwe proporcje ich wynagrodzeń zapewniają diety, do których mają prawo. Często zarówno pracownik-kierowca, jak i pracodawca ustalają wynagrodzenie od ilości wykonanych tras, od frachtu, czy tp. W tych jednak sytuacjach wynagrodzenia „od kilometrów” nie odbiegają od wynagrodzenia i diet, jakie otrzymaliby dokonując rozliczeń zgodnie z zasadami rozliczenia czasu pracy kierowców, a ustalonych w ustawie z dnia 16.IV.04r. (t.j.Dz.U.2012.1155 ze zm.). Ale w takich przypadkach to pracownik i pracodawca zajmują się wspólnie rozpisaniem takich kwot na zasadach określonych przepisami. To więc powód i pozwany byli tymi, którzy dokładnie wiedzą, jakie kwoty zostały powodowi wypłacone i z jakiego tytułu.

Należało przyjąć, że powód otrzymał należne mu wynagrodzenie za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2014r. D. D. nie wskazał w sposób wiarygodny, aby kwoty wpłacone na jego konto pod tytułem zaliczek były kwotami innymi, należnymi i wypłaconymi mu w okresie tych miesięcy, w których nie miał wypłacanego należnego wynagrodzenia.

Z tych względów Sąd przyjął, że pozwany wypłacił powodowi wynagrodzenie za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2014r.

Dlatego powództwo należało oddalić.